

ROZMOWA Z KSIĘDZEM EDWARDEM PLENIEM SDB, KRAJOWYM DUSZPASTERZEM SPORTOWCÓW

Ks. Edward Pleń SDB.

Jak to się stało, że Ksiądz został kapłanem sportowców?

Jest to pytanie, które zadaje mi wiele osób. Jak to się stało? Jest to trudne

pytanie i początkowo sam nie umiałem na nie odpowiedzieć. Sport był zawsze mi bliski. Mieszkałem w małej miejscowości, gdzie nie było świetlic i miejsc, gdzie można było z pożytkiem spędzić wolny czas. Patrzyłem na moich kolegów, którzy czekają tylko kiedy piwo przywiozą, i to była taka jedyna rozrywka. Wtedy jako uczeń szkoły średniej liceum postanowiłem zorganizować zespół piłkarski. I tak, czasem w niełatwych warunkach, wyjeżdżaliśmy na różne mecze w niedzielę. W tamtych czasach mecze piłkarskie były organizowane w niedziele. Po liceum udałem się do Wyższego Seminarium Duchownego Towarzystwa Salezjańskiego. Swoją osobą zauroczył mnie św. Jan Bosko, a przede wszystkim swoją pasją, zaangażowaniem w pracę z dziećmi i młodzieżą. Tutaj poznawałem, krok po kroku, całe posłannictwo św. Jana Bosko, jego myśl, spojrzenie na wychowywanie młodzieży na dobrych obywateli i chrześcijan. Kiedy już zostałem kapłanem, wraz z innymi założyliśmy stowarzyszenie sportowe – Salezjańska Organizacja Sportowa "SALOS RP", które obecnie posiada już status prawny. Obecnie działa około 100 stowarzyszeń, gdzie są rozwijane cztery dyscypliny sportowe: piłka nożna, koszykówka, siatkówka i tenis stołowy. Są drużyny

męskie i żeńskie w dwóch kategoriach wiekowych, które biorą udział w Światowych (Europejskich) Igrzyskach Młodzieży Salezjańskiej, a także w ogólnopolskich igrzyskach. Stowarzyszenie zajmuje się również wydawnictwem (w swoim dorobku ma około 40 pozycji książkowych), a także organizuje co roku naukowe sympozja. Działalność stowarzyszenia została dostrzeżona przez biskupów w różnych diecezjach, Episkopat i właśnie wtedy zostałem powołany na Krajowego Duszpasterza Sportowców.

Jak wygląda Księdza dzień w trakcie wyjazdów na grupowania sportowe, zawody ze sportowcami?

Odpowiem słowami św. Jana Bosko, który mówił do młodzieży: „Dla was studiuje, dla was pracuję, dla was żyję i za was jestem gotów także oddać życie”, więc całe moje życie związane jest ze sportowcami. Jeśli jestem na zawodach, na igrzyskach, jestem cały czas do ich dyspozycji. Nic nadzwyczajnego się nie dzieje, ponad to, co jest w parafiach. Mogę powiedzieć, że to jest taka mała parafia, tutaj jest głoszenie słowa, jest katecheza, Msza św., są sakramenty. Miałem przyjemność udzielać ślubów sportowcom, a także chrzczyć ich dzieci. Jestem na różnych uroczystościach rodzinnych, rocznicowych. Ostatnio m.in. miałem przyjemność bycia na rocznicy 10-lecia małżeństwa Sławomira Szmal. Zapraszają mnie, aby być z nimi, w ich domach, przedstawiają mi swoje rodziny, dzieci i dzielą się ze mną swoją radością. Ponadto, jestem do ich dyspozycji, często kontaktują się ze mną telefonicznie, proszą o różne rady. Jeden ze sportowców powiedział mi, że raz w życiu popełnił błąd, kiedy nie porozmawiał ze mną na temat swojej decyzji, powiedział, że była to najbardziej fatalna decyzja jaką podjął. Ja oczywiście staram się tylko pochylić nad taką decyzją, nie daję gotowych rozwiązań, mogę ukazać mój pogląd, jednak decyzja ostateczna należy do tego

zainteresowanego. Jestem z nimi w stałym kontakcie, także poprzez Facebook, e-maile. Tu wróćę do pewnego zdarzenia w moim życiu, pewnego razu śpię sobie spokojnie w nocy i mam nad ranem 3.15 telefon. Początkowo myślałem, że to budzik, ale okazało się, że nie, odbieram telefon i słyszę w słuchawce „Przyjacielu, jesteś pierwszą osobą, do której dzwonię. 10 minut temu urodził się mój syn”. To było szczególne doświadczenie w życiu i w posłudze innym. Moje relacje ze sportowcami opierają się na zaufaniu, współpracy.

Jak Ksiądz sądzi, czy młodzi ludzie, którzy są znanymi osobami w świecie sportu, nie wstydzą się okazywania wiary?

Nie. Ich również dotyka to, co dzieje się w świecie, kiedy kościół jest atakowany, w mediach pojawiają się krzywdzące artykuły. Kiedy jesteśmy na zgrupowaniu, spotykamy się, oni pytają jak to jest. Staram się mówić prawdę, niczego nie ukrywam, ponieważ w kościele są święci i są grzeszni, tak jak ja i ty jesteś grzeszny. Oczywiście to jest bardzo bolesne i tak nie powinno być, ale w takich sytuacjach ukazuję im jak powinna wyglądać relacja między nimi a Panem Bogiem, a także wiara, która nie powinna być budowana na piasku, a na mocnych fundamentach. Bóg, każdego dnia wychodzi do nas, każdego dnia robi tysiące kroków i czeka na to, abyśmy zrobili ten jeden krok w Jego stronę. To Panu Bogu naprawdę wystarczy, jest szczęśliwy, że ty dajesz siebie. On widzi, że my jesteśmy słabi, ale też widzi, że pracujemy i chcemy się zmieniać. Powiedziałbym, że w posłudze sportowcom doświadczam wielkiego szczęścia, ponieważ to ja, od nich uczę się odwagi w dawaniu wiary, w dawaniu świadectwa na co dzień. Ja bym nie wpadł na to, co powiedział Kamil Stoch – „Bogu dziękuję za to co było, i za to co będzie”. Łatwo jest dziękować za to co było, ale trudniej jest dziękować za to co będzie, bo nie wiemy co Pan Bóg nam przygotował. Dziękować Bogu, to trzeba

być człowiekiem wiary. I myślę, że sportowcy są ludźmi wiary. To oni sami proszą o Mszę św., sakrament pokuty, to wychodzi z ich pragnienia, oni wiedzą i dostrzegają, że to jest wpisane w człowieka. Oby takich ludzi i świadków wiary było jak najwięcej. Po Mistrzostwach Świata w Katarze, po Mszy św. jeden z chłopaków, pisze do mnie sms „Przyjacielu, będę się starał być bliżej Pana Boga”. Do dzisiaj jestem tym wzruszony i powtarzam to wielokrotnie jako świadectwo dla młodych ludzi, aby pokazać rzeczywistość, żeby dostrzec Boga w swoim osobistym życiu.

Co przez czas rekolekcji w naszej wspólnotcie, chciał Ksiądz przekazać naszym parafianom?

Przede wszystkim chciałem powiedzieć o tym, czego parafianie, nie mogli usłyszeć w radiu, zobaczyć w telewizji, ponieważ tego na co dzień nie ma. Chciałem przekazać, że ci sportowcy są autentycznymi świadkami wiary, świadkami Jezusa, oni się nie wstydzą Jezusa. Jeśli oni, którzy są sławni, którzy są na co dzień w mediach, którym w większości przypadków niczego nie brakuje, mają zapewnioną przyszłość, jeśli ten byt materialny nie przewraca im w głowach, jeśli ich „nie stać” na to, aby powiedzieć, że to wszystko zawdzięczają sobie i własnej ciężkiej pracy, ale w ich życiu Bóg jest na pierwszym miejscu, to myślę, że takie świadectwo sportowców jest potrzebne każdemu z nas.

Co życzyłby Ksiądz parafianom?

Parafianom życzę, aby miarą miłości do drugiego człowieka była miłość bez miary. Żebyśmy tej miłości nie liczyli, nie kalkulowali, aby tam nie było matematyki, abyśmy przy wszelkiej sposobności, jak tylko mamy okazję, okazywali tę miłość każdemu, pokazywali to Boże Dziecię.

*Rozmawiała: Marianna Strugińska-Felczyńska
Agnieszka Gajek*

KOLĘDA - WIZYTA PANA JEZUSA W OSOBIE KAPŁANA

Okres Bożego Narodzenia to czas, w którym we wszystkich polskich parafiach katolickich ma miejsce tzw. kolęda, czyli odwiedziny duszpasterskie księdza. Zatem czy Pan Jezus chodził po kolędzie? Jednak chyba należy zapytać nieco inaczej.

Należy zapytać: Czy Pan Jezus chodzi „po kolędzie?” Dlaczego? Ponieważ każdy kapłan idzie do naszych domów w imieniu samego Jezusa. To sam Chrystus odwiedza nasze mieszkania, Przecież po to gromadzimy się wspólnie, aby stanować z Nim jedno. Taki jest bowiem sens odwiedzin duszpasterskich.

Należy przypomnieć, iż wszystkie odwiedziny Pana Jezusa w czasie Jego ziemskiego życia były właśnie taką „kolędą”. A Jezus podczas swojego ziemskiego życia

odwiedzał wiele osób. Był w domu Piotra - uzdrowił wtedy jego teściową. Odwiedzał Martę i Marię, i ich

brata Łazarza, którego tak bardzo miłował, że nawet go wskrzesił. Odwiedził nowożeńców w Kanie Galilejskiej i tam, na ich weselu, przemienił wodę w wino. Był w domu celnika Zacheusza, gościł u Samarytan, odwiedzał wielu zwykłych ludzi. Można więc powiedzieć, że Pan Jezus odwiedzał wielu różnych ludzi, którym głosił Ewangelię, uzdrawiał ich na duszy i ciele. Nie były to zwykłe wizyty. Przecież to sam Bóg Człowiek przychodził do ówczesnych mieszkańców Palestyny.

Dzisiejsza kolęda jest jakby taką formą odwiedzin Pana Jezusa w osobie księdza. Tak więc to sam Jezus odwiedza nasze domy, mieszkania. Pamiętajmy, przyjęcie kapłana jest także aktem publicznego wyznania wiary, a zarazem znakiem jedności i żywej więzi Kościoła domowego z Kościołem parafialnym, a tym samym diecezjalnym i powszechnym. Odwiedziny te to radość, bo oto domownicy dostrzegą właściwy sens

kolędy, która stała się jakby formą odwiedzin Pana Jezusa w osobie księdza. Jest to również okazja do rozmów na temat wiary, naszych duchowych potrzeb i oczekiwań co do naszej wspólnoty parafialnej.

Należy pamiętać, iż celem samym w sobie kolędy nie jest złożenie ofiary. Czasami niektórzy, których nie stać na złożenie takiego datku, zamykają mieszkanie, dom. Wolą udać, oszukać, że nikogo nie ma w domu, niż przyjąć kapłana w swoich skromnych progach. Jezus zna nasze serca, zna wszystkie biedy materialne, zdrowotne i duchowe naszego życia i właśnie do konkretnego życia człowieka chce przyjść, aby mu pobłogosławić.

Pozwólmy zatem Jezusowi to uczynić, otworzymy przed Nim nasze domy i serca takimi jakimi naprawdę są.

Aneta Mikołajczyk

„Z PROCHU W PROCH... A WIECZNOŚĆ CZEKA...” POPIELEC – JEGO ZNACZENIE DLA KOŚCIOŁA

Środa Popielcowa (w jęz. staropolskim nazywana Wstępną Środą) jest w Kościele katolickim dniem rozpoczynającym Wielki Post – czterdziestodniowy okres pokuty i przygotowania się do przeżywania największego święta chrześcijańskiego – Zmartwychwstania Jezusa Chrystusa. W tym roku Środa Popielcowa przypada w dniu 10 lutego.

W Środę Popielcową kapłan posypuje głowy wiernych popiołem na znak pokuty. Tradycja ta pojawiła się w VIII w., a w XI w. została zatwierdzona przez papieża Urbana II. Popiół służący do posypywania głów pochodzi z palm poświęconych w Niedzielę Palmową ubiegłego roku. Obrzęd posypywania jest poprzedzony modlitwą błagalną o oczyszczenie z grzechów i właściwe przygotowanie się do uczestnictwa w Misterium Paschalnym Chrystusa. Podczas posypywania głów wiernych kapłan wypowiada słowa: „Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię” lub „Prochem jesteś i w proch się obrócisz”.

Obrzęd ten jest znakiem i symbolem. Przypomina o potrzebie nawrócenia i pokuty, a także o kruchości, ulotności i skończoności życia doczesnego. Budzi pragnienie przemiany serca. Ciągłe podejmowany wysiłek zmagania się z własną małością i bylejakością, stawianie Boga w centrum naszej codzienności umożliwia otwarcie się na Jego działanie.

Wielki Post i rozpoczynająca go Środa Popielcowa pozwalają nam uświadomić sobie, że tylko Bóg może przemienić to, co przemijające w to, co trwa wiecznie. W Środę Popielcową obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych (od 14-tego roku życia) oraz post ścisły (od 18-tego do 60-tego roku życia) – trzy posiłki w ciągu dnia, w tym jeden do syta. Nie istnieje natomiast obowiązek uczestniczenia w dzisiejszej Mszy świętej. Mimo to zachęcamy do wzięcia w niej udziału.

Elżbieta Hildt

WEZWANI, BY OGŁASZAĆ WIELKIE DZIEŁA PANA - TYDZIEŃ MODLITW O JEDNOŚĆ CHRZEŚCIJAN 2016

Światowa Rada Kościołów, zrzeszająca wierzących, którzy wzywają Boga w Trójcy Jedynej, a Jezusa nazywają Panem i Zbawcą, od swego powstania w 1948 roku dąży do budowania jedności pomiędzy

zrzeszonymi w niej ponad 350-cioma Kościołami protestanckimi, prawosławnymi, anglikańskimi, starokatolickimi i przedchalcedońskimi. Dla Kościoła Rzymskokatolickiego, który nie jest członkiem ŚRK, ale

aktywnie włącza się do wielu projektów realizowanych przez ŚRK, dążenie do jedności chrześcijan wpływa z ustaleń wypracowanych przez Sobór Watykański II na sesjach od 1962 do 1964 roku. Dekret o ekumenizmie został opublikowany 21 listopada 1964 roku. Dokument ten został nazwany przez pomocniczego biskupa Strasburga Artura Elchingera: „darem łaski Bożej udzielonym dla naszych czasów”. W *Wprowadzeniu do Dekretu o ekumenizmie*¹ czytamy: „Przemawiając zasadniczo do katolików i pragnąc przedłożyć im środki, drogi i sposoby, przy pomocy których mogliby odpowiedzieć wezwaniu łaski, Dekret o ekumenizmie używa języka dostępnego wszystkim chrześcijanom i starannie unika tego wszystkiego, co mogłoby ranić ich przekonania. Dlatego też zaraz na wstępie stosuje podejście fenomenologiczne, pozornie niezaangażowane, ogarniając jakby z lotu ptaka sytuację i stawiając czytelnika wobec paradoksu, na który składają się z jednej strony wyraźna wola Chrystusa założenia jednego Kościoła, z drugiej zaś aktualny stan podziału, w którym chrześcijańskie Wspólnoty „mają rozbieżne przekonania i różnymi podążają drogami, jak gdyby sam Chrystus był rozdzielony”. Niewątpliwie, że świadomość tej sprzeczności jest jednym z najsilniejszych bodźców skłaniających dziś rozdzielonych chrześcijan do wytrwałej pracy dla jedności. Jej pragnienie i poszukiwanie stanowi „znak czasów” dzisiejszych, aby posłużyć się często powracającym w dokumentach soborowych określeniem. Przejawem pragnienia jedności jest między innymi działalność ruchu ekumenicznego, w którym „uczestniczą ci, którzy wzywają Boga w Trójcy Jedynej, a Jezusa nazywają Panem i Zbawcą”.

W trzech rozdziałach Dekretu o ekumenizmie są omówione takie zagadnienia jak: Katolickie zasady ekumenizmu, wprowadzanie ekumenizmu w życie, oraz opis Kościołów i Wspólnot Kościelnych odłączonych od rzymskiej Stolicy Apostolskiej. Nie sposób na tym miejscu wszystko to streścić. Odsyłam więc do tekstu, który bez problemów znajdziemy na stronach internetowych.

Po raz kolejny także w Zgierzu będziemy mogli włączyć się w modlitwę o jedność chrześcijan. Nie zapominajmy, że za nami modlił się Syn Boży do Ojca: „Aby wszyscy byli jedno, jak Ty, Ojczy, we mnie, a Ja w Tobie, aby i oni w nas jedno byli, aby świat uwierzył, że Ty mnie posłałeś” (J 17,21). Dlatego współcześni chrześcijanie spotykają się w duchu modlitwy, aby w taki sposób wola naszego Pana i Zbawiciela została wypełniona. Tegoroczny Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan został przygotowany na Łotwie. O sytuacji

ekumenicznej w tym kraju dowiadujemy się z materiałów Tygodnia modlitwy. „Według danych z 2011 roku 34,3% ludności stanowią luteranie, 25,1% to rzymscy katolicy, a 19,4% prawosławni i staroobrzędowcy, 1,2 % ludności należy do innych Kościołów chrześcijańskich (takich jak baptyści, metodyści, adwentyści, zielonoświątkowcy i inne wolne Kościoły), podczas gdy 20% określa się jako przedstawiciele innych religii lub niewierzący. Łotwa oficjalnie uznaje sześć religijnych tradycji: luterancką, katolicką, baptystyczną, prawosławną, staroobrzędową i żydowską”.

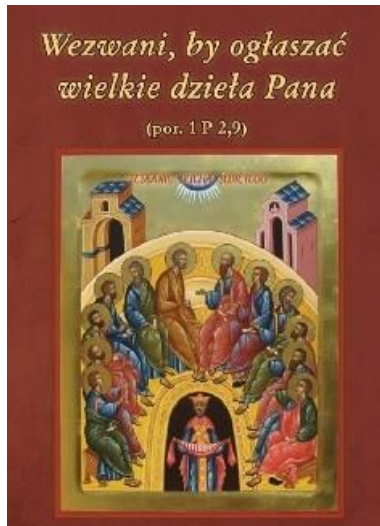
Teksty przygotowane przez chrześcijan z różnych organizacji ekumenicznych zostały ostatecznie opracowane i zatwierdzone przez członków Międzynarodowego Komitetu mianowanego przez Komisję Wiarą i Ustrój Światowej Rady Kościołów i Papieską Radę ds. Popierania Jedności Chrześcijan. Polską wersję materiałów przygotował po raz dziewiętnasty ekumeniczny zespół redakcyjny, powołany przez Komisję ds. Dialogu między Polską Radą Ekumeniczną a Konferencją Episkopatu Polski. Komisji współprzewodniczą: abp Jeremiasz (Kościół prawosławny) i bp Krzysztof Nitkiewicz (Kościół rzymskokatolicki).

Biblijnym tekstem przewodnim Tygodnia modlitw są słowa z pierwszego listu św. Piotra: „Wy jednak jesteście potomstwem wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem wykupionym, abyście opowiadali o cnotach Tego, który was wezwał z ciemności do swojej niezwykłej światłości. Wy, którzy niegdyś nie byliście ludem, teraz zaś jesteście ludem Boga, wy, którzy nie dostąpiliście miłosierdzia, teraz zaś miłosierdzia doznaliście”. (1 P 2,9-10) *Przekład ekumeniczny* © Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa 2012.

„Wezwani, by ogłaszać wielkie dzieła Pana” to hasło pod którym ufam, że zgromadzimy się na modlitwie w niedzielę 17 stycznia 2016 r. o godz. 18.00 w Rzymskokatolickim kościele Matki Bożej Dobrej Rady oraz w środę 27 stycznia 2016 r. o godz. 18.00 w ewangelicko-augsburskim kościele Opatrzności Bożej. Na kaznodziejów Słowa Bożego zaproszeni zostali ks. Jan Cieślak Biskup Diecezji Warszawskiej Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego oraz ks. kan. Andrzej Chmielewski proboszcz Parafii Farnej św. Katarzyny w Zgierzu.

¹Sobór Watykański II Konstytucje Dekrety Deklaracje, Pallotinum wyd. III, s.196

Ks. dr Marcin Undas
Proboszcz Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Zgierzu

17-27

STYCZNIA

2016 ROKU

**TYDZIEŃ MODLITWY
O JEDNOŚĆ
CHRZEŚCIJAN
W REGIONIE ŁÓDZKIM**

**ODDZIAŁ REGIONU
ŁÓDZKIEGO
POLSKIEJ RADY
EKUMENICZNEJ**

ORAZ

**KOMISJA DS. EKUMENIZMU
KURII METROPOLITALNEJ
W ŁODZI**

data	kościół	godz.	adres
N. 17.01	Kośc. Rzymskokatolicki, par. MB Dobrej Rady	18.00	M. Skłodowskiej-Curie 5, Zgierz
Pn. 18.01	Kościół Polskokatolicki św.Rodziny	18.00	Limanowskiego 60, Łódź
Wt. 19.01	Kościół Starokatolicki Mariawitów	18.00	Franciszkańska 27, Łódź
Śr. 20.01	Kościół Ewangelicko-Reformowany	18.00	Radwańska 37, Łódź
Cz. 21.01	Kościół Chrześcijan Baptystów	18.00	Nawrot 27, Łódź
Pt. 22.01	Kościół Ewangelicko-Metodystyczny, kaplica Opatrzności Bożej	18.00	Organizacji WIN 2a, Łódź (bałucki rynek)
So. 23.01	Autokefaliczny Kościół Prawosławny, katedra św. Aleksandra Newskiego	18.00	Kilińskiego 56, Łódź
N. 24.01	Kościół Ewangelicko-Augsburski, kościół św. Mateusza	18.00	Piotrkowska 283, Łódź
Pn. 25.01	Kośc. Rzymskokatolicki, Bazylika Archikatedralna	18.00	Piotrkowska 265, Łódź
Śr. 27.01	Kościół Ewangelicko-Augsburski, kościół Opatrzności Bożej	18.00	Spacerowa 2, Zgierz

ŚWIĘTO OFIAROWANIA PAŃSKIEGO

Święto Ofiarowania Pańskiego zwane popularnie świętem Matki Bożej Gromniczej obchodzone jest 2 lutego, czterdzieści dni po Bożym Narodzeniu. Święto upamiętnia ofiarowanie przez Maryję i Józefa ich pierworodnego syna, Jezusa, w świątyni jerozolimskiej.

Zgodnie z Prawem Mojżeszowym rodzice musieli poświęcić każdego pierworodnego syna Bogu. Św. Łukasz pisał: *"Każde pierworodne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu"*. Dlatego czterdziestego dnia po urodzeniu syna, należało zanieść go do świątyni i oddać Panu. Wiązało się to z obrzędem wykupienia - dziecko złożone w ręce kapłana należało wykupić za symboliczną opłatę 5 syklów, równowartość 20 dni pracy robotnika niewykwalifikowanego. Wykupienie było łączone z ceremonią oczyszczenia matki dziecka, która była zobowiązana złożyć ofiarę z baranka, albo, w przypadku ubóstwa, z dwóch synogarlic lub gołębi. Fakt, że Maryja z Józefem złożyli w ofierze parę synogarlic świadczy o ich ubóstwie.

W ewangelicznej scenie ofiarowania Jezusa w świątyni, oprócz Maryi i Józefa biorą udział starzec Symeon i prorokini Anna. To wtedy z ust Symeona padają znamienne słowa, które Kościół wypowiada każdego dnia jako kantyk Symeona w modlitwie na zakończenie dnia jako wyraz przygotowania na odejście z tego świata w nadziei zbawienia:

*„Teraz o Panie pozwól odejść swemu słudze w pokoju,
według słowa Twojego,
bo moje oczy ujrzaly Twoje zbawienie,
któreś przygotował wobec wszystkich narodów,
Światło na oświecenie pogan i chwotę Ludu Twego,
Izraela”.*

Pierwsze wzmianki o święcie Ofiarowania Pańskiego pochodzą z IV wieku, ok. 386 roku. W zapiskach z pielgrzymki do Ziemi Świętej znajduje się następująca notatka: *"Czterdziesty dzień po Epifanii jest tu obchodzony naprawdę bardzo uroczyście. Tego dnia odczytuje się fragment Ewangelii, w którym wspomina się, jak Józef i Maryja w czterdziestym dniu zanieśli Pana*

do świątyni i jak Symeon i prorokini Anna Go zobaczyli, wspomina się także słowa, które oni wypowiedzieli podczas tej wizyty i dar który rodzice złożyli". Od tego momentu w Jerozolimie święto przeżywane jest bardzo uroczyście jako „Spotkanie Pańskie” - Jezus przez swoje „wejście w świat” spotyka się ze wszystkimi ludźmi.

Papież Sergiusz I (687 – 701) wprowadził w dniu święta procesję, która odbywała się o brzasku. Miała ona charakter pokutny, a biorący w niej udział trzymali w rękach zapalone świece.

Od ok. X wieku tego dnia powszechne stało się poświęcanie płonących świec, symbolizujących Chrystusa, który powiedział o sobie: „Ja jestem światłością świata. Kto idzie za Mną, nie będzie chodził w ciemności, lecz będzie miał światło życia”.

Ostatecznie charakter święta ustalił Mszał Rzymski z 1970 roku, uznając nazwę święta „Ofiarowanie Pańskie”, zamiast „Oczyszczenie”, wskazując na chrystologiczny

charakter święta.

W polskiej tradycji święto nazywane jest również świętem Matki Bożej Gromniczej. W ten sposób uwypukla się fakt przyniesienia przez Maryję Jezusa do świątyni. Związane jest to także z poświęceniem tego dnia świec – gromnic, nazywanych tak, gdyż miały ochraniać domostwa i mieszkańców od gromów w czasie burz. Gromnice zapalano i stawiano w oknach w czasie nawałnic, wkładano je również w dłonie umierających, by światło świecy prowadziło duszę umierającego do Chrystusa.

Od 1997 roku Kościół tego dnia obchodzi Dzień Życia Konsekwowanego, poświęcony modlitwie za osoby, które oddały swoje życie na służbę Bogu w zakonach, zgromadzeniach zakonnych, stowarzyszeniach życia apostolskiego i instytucjach świeckich.

Barbara Musiał

ORSZAK TRZECH KRÓLI W ZGIERZU

6 stycznia w środę 2016 r. w uroczystość Objawienia Pańskiego po raz drugi został zorganizowany w Zgierzu Orszak Trzech Króli. Inicjatorem Orszaku jest Akcja Katolicka. Objawienie Pańskie to chrześcijańskie święto mające uczcić

objawienie się Boga człowiekowi. Jego źródło znajdujemy w historii opisaną w Ewangelii Mateusza, według której Mędrcy ze Wschodu przybyli do Betlejem, aby oddać pokłon Jezusowi.

Kontynuując tę chrześcijańską tradycję zorganizowano Orszak Trzech Króli. Uroczystość rozpoczęła się od Mszy św. w kościele Matki Bożej Dobrej Rady, po której głos zabrał Prezydent Miasta Zgierza Przemysław Staniszewski. Następnie Orszak śpiewając kolędy z zespołem „Melodyjki” z parafii MBDR, chórem parafialnym oraz Gminną Orkiestrą Dętą z Góry Świętej Małgorzaty pod przewodnictwem kapelmistrza Józefa Oleskiego, przeszedł ulicami Zgierza. Pochód rozpoczął się przed kościołem Matki Bożej Dobrej Rady, stamtąd uczestnicy przeszli do szopki przy kościele Św. Katarzyny. Królowie złożyli w szopce dary Jezusowi, a mieszkańcom życzenia. Następnie głos zabrał Dziekan Dekanatu Zgierskiego ks. kan. Andrzej Chmielewski, w których przybliżył historię święta Trzech Króli.

W tym roku w postaci „Króli” wcielili się przedstawiciele służb mundurowych: inspektor Andrzej Wolak, komendant powiatowy Policji w Zgierzu, starszy brygadier Krzysztof Zieliński, komendant powiatowy

Przemarsz Orszaku Trzech Króli ulicami miasta.

Orkiestra Dęta z Góry św. Małgorzaty, która uczestniczyła podczas Mszy św. i przemarszu, zagrała kilka kolęd na zakończenie uroczystości, a pracownicy Urzędu Miasta zakupili dla uczestników słodycze. W uroczystości udział wzięło około 1500 mieszkańców Zgierza.

Marianna Strugińska-Felczyńska

Gminna Orkiestra Dęta z Góry Świętej Małgorzaty.

Państwowej Straży Pożarnej w Zgierzu i Dariusz Bereżewski, komendant zgierskiej Straży Miejskiej.

SPOTKANIE WIGILIJNE W ŚWIETLICY ŚRODOWISKOWEJ W ZGIERZU

W czwartek 17 grudnia 2015 roku przyjaciele, podopieczni i opiekunowie świetlicy środowiskowej spotkali się na wieczery wigilijnej, by cieszyć się radością ze zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia. Spotkanie Wigilijne odbyło się dzięki zaangażowaniu Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej w Zgierzu, Urzędu Miasta oraz Fundacji „Kółko Graniaste”.

Nasze spotkanie rozpoczęło się od występu przygotowanego przez podopiecznych świetlicy, który przybliżył nam tradycje Świąt Bożego Narodzenia. Następnie wszyscy dzielili się opłatkiem i składali sobie nawzajem życzenia. Równie ważnym elementem uroczystości, najbardziej wyczekiwany przez dzieci,

Prezenty od Św. Mikołaja już czekają na dzieci.

Oto i Nasze wspaniałe prezenty.

były chwile wręczania prezentów, które na twarzach podopiecznych wywołały radość. W tym roku, dzięki wielkiemu sercu Fundacji „Kółko Graniaste”, wszyscy nasi podopieczni zostali obdarowani pięknymi i szcudrymi prezentami. Fundację reprezentowały Panie Anna Bierzyńska i Anna Muczyrń.

Na dzieci czekał również pięknie przygotowany stół wigilijny, na którym znalazło się wiele tradycyjnych

potraw – barszcz, smażone ryby i sałatki, a także wiele słodkości.

Wspólnie spędzone chwile upływały w miłej atmosferze, a w powietrzu unosił się duch świąt Bożego Narodzenia. Czas Wigilii minął radośnie.

Agnieszka Gajek

Program artystyczny przygotowany przez dzieci.

JASEŁKA „DROGA DO BETLEJEM”

3 stycznia 2016 roku członkowie koła Polskiego Stowarzyszenia na Rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym w Zgierzu, który skupia w swoich ramach Warsztaty Terapii Zajęciowej, Zespół Terapeutyczno-

Jasełka w kościele MB Dobrej Rady w Zgierzu.

Rehabilitacyjny Aktywności Społecznej oraz Środowiskowy Dom Pomocy Społecznej w Zgierzu, wystawili jasełka pt. „Droga do Betlejem”. Program artystyczny przygotowany został pod kierunkiem Mileny Lalak. Uczestnicy dostarczyli nam wiele emocji

i niezapomnianych wrażeń. W kościele zebrało się wielu wiernych, aby obejrzeć jasełka. Przed ołtarzem zgromadziła się spora gromadka dzieci, które z zainteresowaniem słuchały kolęd w wykonaniu uczestników i z ciekawością oglądały jasełka. Podziękowano uczestnikom gromkimi brawami i zaproszono na przyszły rok.

Marianna Strugińska-Felczyńska

PODRÓŻ DO BETLEJEM

Zapewne nie wszyscy wiedzą, że istnieje w naszym kraju „polskie Betlejem” Miejsce magiczne,

dające odwiedzającym poczucie przeniesienia się do czasów, w których żył Jezus.

Dnia 13 grudnia 2015 r. odbyła się autokarowa pielgrzymka do miejscowości Zakościele, położonej ok. 100 km od Warszawy. Uczestniczyliśmy we Mszy św. w małym, drewnianym kościele w Spale. Po nabożeństwie udaliśmy się do miejscowości Zakościele. Uczestniczyliśmy tam w koncercie kolęd, a po nim pod eskortą aktorów przebranych za żołnierzy rzymskich

udaliśmy się do Betlejem, miasteczka wybudowanego i stylizowanego na okres sprzed 2000 lat. Jakbyśmy przenieśli się w czasie: domy-glinianki, narzędzia, aktorzy przebrani za ludzi z ówczesnych czasów. To była niezapomniana przygoda pozwalająca bliżej przeżyć historię narodzin Jezusa.

Patrycja (9 lat) i Dawid (11 lat)

MŁODZI PRZYJACIELE JEZUSA

nowych ministrantów, za stworzenie religijnej atmosfery w domu rodzinnym, która skutkuje większym zaangażowaniem się dzieci w życie Kościoła.

W imieniu księży oraz parafian gratulujemy odwagi i czynnego udziału w Eucharystii.

Gajek Agnieszka

Chłopcy przyjęci do grona ministrantów.

Z radością piszemy o młodych przyjaciółach Jezusa w parafii Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu. 6 stycznia 2016 roku w uroczystość Objawienia Pańskiego miał miejsce obrzęd przyjęcia do grona ministrantów 7 chłopców. Od kilkunastu tygodni przygotowywali się oni do pełnienia służby przy ołtarzu pod przewodnictwem opiekuna ks. dr Tomasza Cylińskiego. Uroczystościom przewodniczył proboszcz parafii, który we wstępie do liturgii wyraził wdzięczność przede wszystkim rodzicom

WIGILIJNE SPOTKANIE AKCJI KATOLICKIEJ I POLSKIEGO TOWARZYSTWA SCHRONISK MŁODZIEŻOWYCH

W dniu 16 grudnia odbyła się uroczysta wigilijna w Świetlicy Środowiskowej przy parafii Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu. Akcja Katolicka Archidiecezji Łódzkiej i Oddział Polskiego Towarzystwa Schronisk Młodzieżowych im. Lecha Kosiewicza w Łodzi wspólnie zorganizowali spotkanie opłatkowe.

Spotkanie wigilijne

Zespół „Słowikowe Trele” z Zespołu Szkolno – Gimnazjalnego w Słowiku.

rozpoczęło się od uroczystego powitania, wszystkich uczestników wieczoru, przez prezesa Zarządu Akcji Katolickiej Archidiecezji Łódzkiej i Zarządu Oddziału Polskiego Towarzystwa Schronisk Młodzieżowych Mariannę Strugińską-Felczńską. Pani Prezes dziękowała za przybycie opiekunom Szkolnych Kół PTSM, prezesom Parafialnych Oddziałów Akcji Katolickiej Archidiecezji Łódzkiej, dyrektorom placówek

oświatowych, przedstawicielom różnych instytucji m.in. Zarządu Głównego PTSM, służb mundurowych, pracownikom Urzędu Miasta Zgierza, Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej, dyrektorom placówek oświatowych, Domu Dziecka.

Podczas uroczystego spotkania nie mogło zabraknąć najważniejszego elementu każdej Wigilii, czyli Słowa Bożego. Fragment Ewangelii o narodzeniu Jezusa, przeczytał ks. dr Tomasz Cyliński.

W świąteczny nastrój wprowadziła nas również młodzież z Zespołu Szkolno-Gimnazjalnego w Słowiku „Słowikowe Trele”, śpiewając kolędy i melodie Bożonarodzeniowe, przygotowane pod kierunkiem nauczyciela Wiktora Kaźmierczaka

Podczas wieczoru wigilijnego podsumowano działalność w organizacjach w 2015 roku i wręczono dyplomy oraz odznaczenia przyznane przez Zarząd Główny PTSM w Warszawie oraz prezydenta Miasta Zgierza.

Prezes Marianna Strugińska-Felczyńska podziękowała za współpracę, a także za podejmowanie wielu wspólnych działań służących dobru, z nadzieją na pomyślność w dalszej współpracy. Uroczystość przebiegała w miłej i serdecznej atmosferze.

Wręczenie Honorowego Dyplomu Zarządu Głównego PTSM s. Agnieszce Wójt.

Zarząd Oddziału PTSM im Lecha Kosiewicza w Łodzi oraz Zarząd Akcji Katolickiej Archidiecezji Łódzkiej składają wszystkim uczestnikom spotkania serdeczne słowa podziękowania za udział w uroczystości, stworzenie miłej i serdecznej atmosfery oraz pomoc przy organizacji wieczery wigilijnej.

Wszystkich chętnych, pragnących podjąć wspólne działania wraz z innymi członkami Diecezjalnymi Instytutu Akcji Katolickiej zapraszamy serdecznie na spotkania odbywające się w każdą 2-gą środę miesiąca w Świątlicy Środowiskowej. Spotkania odbywają się po Nowennie.

Marianna Strugińska-Felczyńska

SPOTKANIE WIGILIJNE RÓŻAŃCA RODZICÓW ZA DZIECI

3 stycznia 2016 r. odbyło się spotkanie opłatkowe grupy modlitewnej – Różaniec Rodziców za Dzieci. Na wspólne kolędowanie przybyli opiekun grupy

ks. Krzysztof Basztabin, ks. Jan Czekalski, a także moderator grupy Pan Sylwester Sikorski oraz liczna grupa rodziców należących do wspólnoty modlitewnej.

Różaniec Rodziców jest to modlitwa wspólnotowa, mająca na celu otaczać ochronnym płaszczem nasze dzieci przed wieloma zagrożeniami, które niesie świat, a także przed zagrożeniami, którymi często stajemy się my sami. Świadomość wspólnej modlitwy i niezachwianej opieki Bożej nad dzieckiem daje rodzicowi niesłychany spokój i często uwalnia od lęków o dziecko, o bezpieczeństwo teraz i w przyszłości.

Modlitwa ta, często uzdrawia również relacje w rodzinach. *Poświęcenie 4-5 minut dziennie, aby*

dziecko miało opiekę przez 24 godz., to wspaniała Boża ekonomia tylko trzeba się na nią zdobyć. To prawdziwy szturm nieba w intencji naszego potomstwa. Jeśli czujesz pragnienie wspólnej modlitwy za dzieci, zapraszamy Cię serdecznie na Mszę świętą wspólnotową dla członków

Różańca za dzieci, odprowadzającą w pierwszą sobotę miesiąca o godz. 17.00, oraz spotkanie formacyjne odbywające się w pierwszą niedzielę o godz. 9.30 w domu parafialnym.

Agnieszka Gajek

SPOTKANIE OPŁATKOWE BRACTWA PIELGRZYMKOWEGO IM. KS. SZCZEPANA REMBOWSKIEGO

Czas świąteczny w Kościele, oprócz kolędy, to także moment spotkań opłatkowych dla różnych wspólnot. W niedzielę 3 stycznia 2016 r. odbyło się spotkanie wigilijne wspólnoty Bractwo Pielgrzymkowe, która m.in. przygotowuje i organizuje Pieszą Pielgrzymkę Zgierską na Jasną Górę. Razem z naszymi duszpasterzami: ks. proboszczem Andrzejem Blewińskim, ks. Janem Czekalskim, ks. Krzysztofem Basztabinem, a także przybyłymi gośćmi i sympatykami Bractwa podzieliłiśmy się opłatkiem i złożyliśmy sobie świąteczne życzenia, a następnie zasiedliśmy do wspólnej wieszery.

Serdecznie zapraszamy do włączenia się w działalność Bractwa, a także na Msze św. pielgrzymkowe w pierwszą niedzielę miesiąca o godz. 18.00.

Agnieszka Gajek

POZOSTAŁY NIEZAPOMNIANE WSPOMNIENIA....

Akcja Katolicka wspólnie z Polskim Towarzystwem Schronisk Młodzieżowych oraz wolontariuszami Świetlicy Środowiskowej wybrali się 5 stycznia na wycieczko-pielgrzymkę, aby poznać urokliwe zakątki „Ziemi Łódzkiej”. oraz w „Podróż do Betlejem”.

Sanktuarium MB Światorodzinnej w Studziennej.

Dla osób poszukujących wrażeń i ciekawych poznawania swojej ojcowizny, dość mroźna pogoda nie była powodem pozostania w domu

Pierwszym miejscem, do którego dotarliśmy było Pożarnicze Centrum Historyczno-Edukacyjne Ziemi Łódzkiej. To właśnie w Wolborzu można szukać korzeni pożarnictwa polskiego, bo stąd pochodził jego prekursor Andrzej Frycz Modrzewski. W Centrum znajdują się

m.in. bogate zbiory sprzętu strażackiego, umundurowania, odznaczeń, starych fotografii i dokumentów pochodzących w znacznej mierze z kolekcji Państwa Urszuli i Andrzeja Kotlickich - wielkich pasjonatów tzw. „przedmiotów z duszą”. Atrakcją są również miniaturowe pojazdy pożarnicze i sikawki konnych wykonanych przez Państwa Elżbietę i Janusza Kozłowskich. Zobaczyliśmy też barokowy pałac biskupów kujawskich, kolegiatę wolborską.

W dalszej podróży dotarliśmy do Konewki i tam spacerując po Spalskim Parku Krajobrazowym doszliśmy do bunkrów ukrytych w lesie. To wyjątkowe miejsce, gdzie zapoznaliśmy się z historią i podziwialiśmy ogrom

Scena z widowiska „Podróż do Betlejem”.

największych w Polsce schronów dla pociągów sztabowych.

Następny punkt zwiedzania to Inowódz. Tu podziwialiśmy perełki województwa łódzkiego kościoł w Inowodzu oraz odrestaurowane Ruiny Zamku Kazimierza Wielkiego.

Kościół w Inowodzu romański kościół pod wezwaniem świętego Idziego jest jednym z najstarszych murowanych kościołów w Polsce. Jego fundatorem był najprawdopodobniej książę Władysław Herman, a okazją do ufundowania kościoła „cudowne” narodziny jego syna, późniejszego króla Polski, Bolesława Krzywoustego (rok 1085).

Podróżując dalej dotarliśmy do Studziennej, gdzie czekał na nas ks. proboszcz. Sanktuarium Matki Bożej Świętrodziny jest barokową bazyliką mniejszą (Kościół św. Filipa Neri i św. Jana Chrzciciela). W pobliżu znajduje się ponadto klasztor Księży Filipinów. Sanktuarium to jest obecnie jednym z najstarszych i najstynniejszych ośrodków pielgrzymkowych w diecezji radomskiej. W bazylice znajduje się, związany z kultem religijnym, Cudowny Obraz Najświętszej

Rodziny, który mogliśmy podziwiać, była także chwila na osobistą modlitwę i wspólną kolędę.

Kolejnym etapem naszej wycieczki był udział w widowisku „Podróż do Betlejem”. To niezwykle, interaktywne widowisko świąteczne, na które składają się sceny towarzyszące narodzinom Jezusa Chrystusa. Rozgrywa się ono w pięknej, zimowej scenerii ośrodka Fundacji Proem w Zakościelu, w sali widowiskowej, w lesie, nad brzegiem rzeki, w malowniczej, stuletniej willi. Byliśmy częścią przedstawienia, gdy wchodząc do Betlejem, przenieśliśmy się w czasie 2 tysiące lat wstecz. Wędrując do Betlejem, doświadczając wszystkimi zmysłami kultury ówczesnych czasów, słuchając świątecznego koncertu, poznaliśmy postacie biblijne i staliśmy się świadkami wydarzeń z ich codziennego życia oraz towarzyszyliśmy im w niezwykłej podróży do poznania prawdy o narodzeniu Mesjasza.

Mimo późnego powrotu do domu wyjazd dostarczył wszystkim niezapomnianych wrażeń, przeżyć, emocji, które na długo zostaną w pamięci, o czym świadczyły liczne podziękowania dla organizatorów wyjazdu.

Marianna Strugińska-Felczyńska

Z KSIĄG PARAFIALNYCH

Odeszli do wieczności

Maria Witasik (ur.1952)	Ewa Wojtczak (ur.1948)
Stanisława Dziuba (ur.1927)	Izabela Polewczyk (ur.1997)
Marianna Kiełbasa (ur.1930)	Piotr Roszewski (ur.1977)
Helena Szymczak (ur.1923)	Teresa Białecka (ur.1932)
Irena Guzowska (ur.1933)	Jadwiga Palczewska (ur.1947)
Franciszka Nowicka (ur.1927)	Józef Kałuża (ur.1934)
Lech Przybylak (ur.1931)	Wiktor Kaźmierczak (ur.1935)

Módlmy się za zmarłych, aby przez Boże miłosierdzie weszli do chwały życia wiecznego.

Sakrament chrztu otrzymali

Fabian Wójcicki	Joanne Jędrzejewska
Aleksandra Borkowska	Jakub Borkowski
Lidia Zofia Górską	Julia Iwona Matracka
Emilia Maria Kluska	Blanka Grażyna Kolasa
Hanna Płachcińska	Piotr Michał Buchalski
Martyna Wawrzonek	
Franciszek Maciej Słowiński	

Módlmy się za dzieci ochrzczone, aby Duch Św. napełniał je swoimi darami i prowadził przez życie drogą prawdy.

Kancelaria Parafialna czynna od poniedziałku do piątku w godz.: 9: 00– 11: 00 oraz 15:00– 16:30; Tel: 42 /716-27-65

Wydawca: Parafia Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu, 95-100 Zgierz ul. M. Skłodowskiej – Curie 3

Redakcja: Ks. Kan. dr Andrzej Blewiński – Proboszcz Parafii; redaktor: Ks. dr Tomasz Cyliński.

Nr konta parafialnego: Bank Spółdzielczy w Zgierzu 36 8783 0004 0015 6097 2000 0001

Nr konta Świetlicy Środowiskowej: Bank Spółdzielczy w Zgierzu 34 8783 0004 0015 8932 2000 0001

Za wszelkie wpłaty na rzecz parafii i Świetlicy Środowiskowej składamy serdeczne Bóg zapłać

www.mbrd.archidiecezja.lodz.pl e-mail: gazeta.dobrarada@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo do opracowania redakcyjnego tekstów oraz prawo do korekty stylistycznej i ortograficznej.

Zespół Redakcyjny „Dobra Rada”: Marianna Strugińska - Felczyńska, Agnieszka Gajek, Elżbieta Hildt, Barbara Musiał. Składanie gazetki:

Agnieszka Gajek, Marianna Strugińska-Felczyńska.

Dystrybutor: Marek Cylke

Drukarnia, Wydawnictwo Muzyczne i Poligraficzne
ul. Wersalska 54, 91-212 Łódź, Poland
www.merakel.pl www.merakel.com.pl